

סקר: כמחצית מערבי ישראל לא מכירים בה כמדינה יהודית

 [שלחו לדפסה](#)

כ-29% מהיהודים לא מוכנים שיהיה להם חבר ערבי, רק 44% מהערבים מסכימים שישראלי תהיה מדינה עם רוב יהודי - אך עולה ממדד יהודים-ערבים שערפ' סמי סמוכה מאוניברסיטת חיפה. עם זאת, 77% אחוז מערבי ישראל מבקרים: לא נverbן למדינה פלסטינית - אם תקום אחיה ראב"ד

 [לחצו כאן להגדיל הטקסט](#)

פרופ' סמוכה: "יש חזרפה ביחסו יהודים וערבים בישראל"

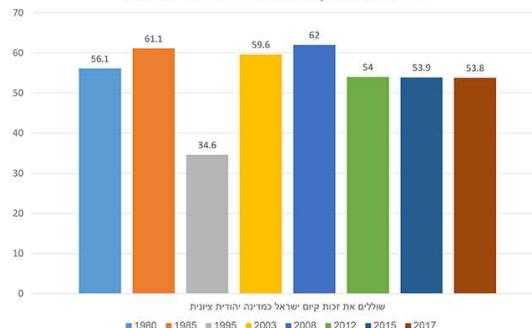
מדד היחסים היהודי-ערבי, שעורכת אוניברסיטת חיפה כבר 41 שנה, מציג הידדרותם ביחסו שני הציבורים בשנתיים האחרונים. בין השאר קבוע הממד כי יותר מחצית העربים בישראל אינם משליינים עם קר שישראל תהיה מדינה בעלת רוב יהודי ואינם מכירים בה כמדינה יהודית וodemocratic.

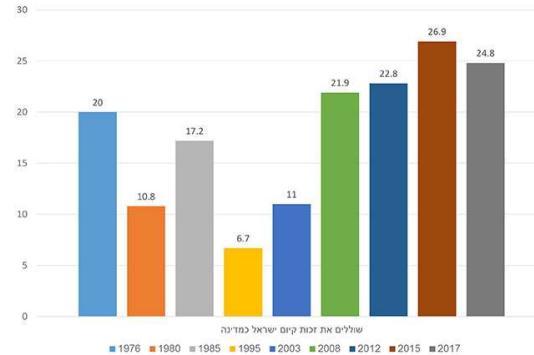

הפגנת יהודים וערבים בעקבות אירועי אום אל-חריאן (צילום: מוטי קמחי)

מנגד, בקרב הציבור היהודי נרשמה ירידת בונכותות לגור ליד שכן ערבי, לאפשר לילדים ללמוד בבית הספר יחד עם תלמידים ערבים, להיכנס ליישוב ערבי או להיות כפוף למקום העבודה ומהנה ערבי.

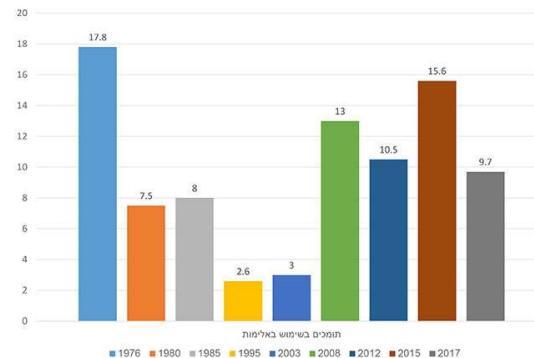
سؤالם את זכות קיום ישראל כמדינה יהודית ציונית

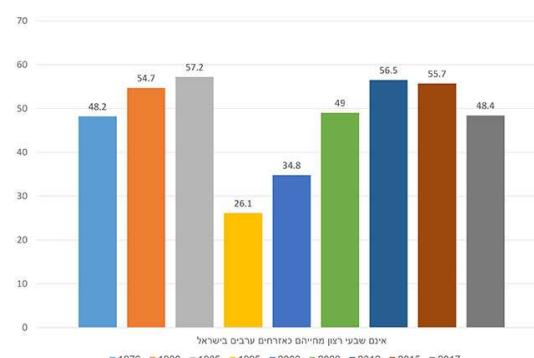
עורך המחקר, פרופ' סמי סמואלה, אמר כי למרות ההחיפה, לא מדובר בשבר ביחסים: "רוב היהודים ורוב הערבים בישראל מאמינים בחברה משותפת. סקרים העדוחות מאז 1976 מצביעים על המשך קיומה של תשתיית איתה לדו-קיום ערבי-יהודי בישראל".

מנתוני המدد לשנת 2017 עולה כי חלה הדרדרות בלגיטימיות של היהודים והם דינה בעיניו הערבים ולגיטימיות האזרחים הערבים בעיניהם. כך למשל, בשנת 2015 היוו 65.8% מהערבים בזכות הקיום של ישראל לעומת 49.1% ל-53.6% בשנת 2017. כמו כן, ההכרה בלגיטימיות של ישראל כמדינה יהודית וodemocratic היהת מ-42.7% לשנים אלו והכרה של הייתה מדינה השומרת על רוב יהודי פחתה מ-42.7% ל-36.2%.

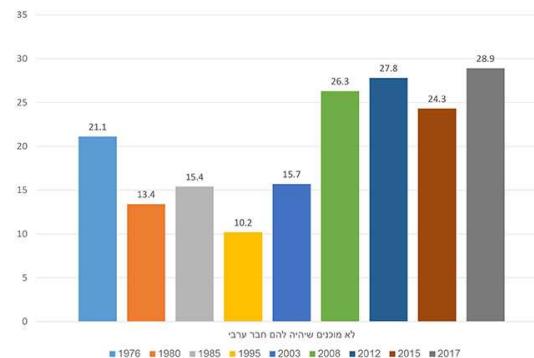
הירידה החדה ביותר התרחשה בשיעור ההשלמה של הערבים עם אופייה של המדינה. בשנת 2015 הסכימו 60.3% עם כך שישראל תהיה מדינה עם רוב יהודי, לעומת 44.6% בשנת 2017. לפני שנתנים 39% עם חוק השבות הנרגוג במדינה, לעומת 25.2% ביום. כמו כן, ב-2015 הסכימו 56.2% עם התробות העברית-ישראלית הייחודית למדינה, לעומת 45.6% ב-2017. 46% בלבד מהערבים בישראל מסכימים ביום כי השבת היא יומם המנוחה במדינה לעומת 60.7% לפני שנתנים.

יחד עם זאת, 61.9% מהערבים ב-2017 חשבים שישראלי היה מקום טוב לחיות בו (לעומת 64.0% ב-2015). חל אף גידול במספר הערבים שהצהירו כי הם מעדיפים לחיות במדינת ישראל מאשר בכל מדינה אחרת בעולם (60.0% ב-2015 לעומת 58.8% ב-2017), לעומת חלה גם במספר הערבים שקבעו כי אין מוכנים לעזוב למדינה פלסטינית כאשר תקום (72.2% ב-2017 לעומת 77.4% ב-2015).

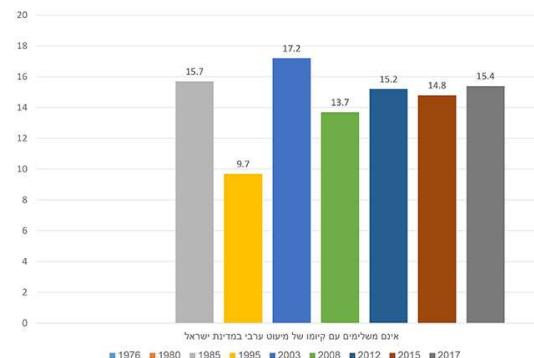
בקרוב הציבור היהודי חלה ירידה מקבילה בלגיטימיות של המיעוט היהודי. שיעור היהודים המכירים בזכות הערבים לחיוות במדינה כמיועט בעל זכויות אזרח מלאות ירד מ-73.8% ב-2015 ל-67.3% ב-2017. שיעור המסכנים עם מעמד הערבים כמיועט בעל זכויות אזרח מלאות במדינה יהודית וodemocratic היהת מ-74.9% ל-68.1%, ושיעור היהודים המכבלים את הערבים כחברים מלאים בחברה הישראלית ירד מ-69.5% ל-61.1%. נתון נוסף מראה כי 28.9% מהיהודים לא מוכנים שייהי להם חבר ערבי לעומת 24.3% בשנת 2015.

שיעור התומכים בחוק הלואם נותר כשל רשות - 67.3%. בפועל של התומכים נמצא כי רוב מוחלט של הציבור היהודי, חזק ממיינטן שמשיר עצמו לשמאלי, "תומך בחוק לאום חדש שמקיף את הדמוקרטיה לאופיה היהודי של המדינה ובכך מרים את מעמד המיעוט היהודי".

למרות ההרעה, רוב הציבור היהודי מקבל את הערבים כמייעוט בעל זכויות מלאות וכחלק בלתי-נפרד מהחברה הישראלית. כדוגמת לכך מביא פרופ' סמויה את העובדה ש-60.7% מהיהודים ב-2017 מסכימים עם החלטת הממשלה מסוף 2015 לבצע תוכנית חומש גדולה בהיקף של 10-15 מיליארד שקל לפיתוח המגזר היהודי.

עם זאת, ההשוואה בין 2015 ל-2017 מציבה על פחות נוכנות לחיים משותפים. בשנת 2015 הסכימו 66.0% אחוז מהערבים כי "טוב שהזרים והיהודים יחו תמיד יחד בישראל", לעומת 63.1% ב-2017. בקרב היהודים חלה ירידת מ-52.4% ב-2015 ל-58.9% ב-2017.

בנוסף לחלה ירידת בנוכנות של הציבור היהודי לנתת ילדים ערבים ללמידה בבית הספר שלילדים לומדים בהם - מ-57.5% ב-2015 ל-51.6% ב-2017. לצד זאת חלה עלייה באחוז היהודים המודוזחים על הימנענות מכינסה ליישובים ערביים בישראל, מ-59.3% בשנת 2015 ל-63.7% בשנת 2017. לדברי עורך המחקר, הגורם לכך הוא "תערובת של ניכור, פחד והחרמה".

עליה חלה גם במספר היהודים הדוחים את הרצון בשכנים ערבים, מ-41% בשנת 2015 ל-48% בשנת 2017. כמו כן, חלה עלייה במספר היהודים שמתנגדים לערבים ממונים עליהם בעובודה – מ-29% בשנת 2015 ל-39.8% בשנת 2017.

פרופ' סמי סמויה (צלום: ניצן דרור, אוידי דודוביץ' וויגב אטיאס)

"למרות ההרעה בנוכנות לשילוב, הנთונים הללו מראים על פיתוח גודלה, הן של הערבים והן של היהודים,קייםיחסים בחברה הישראלית השסועה לעומק", אמר פרופ' סמויה. הוא העירץ כי הסיבות להרעה בעוצמת בפועלות ממשלה הימין לצמצום הדמוקרטיה, אינטיפאדת הצעירים הפלסטינים, העדר משא ומתן בין ישראל והפלסטינים והעדר מודעות, לפי שעה, להשיקות המדינה במגזר היהודי.

"למרות הששע העמוק בין ערבים יהודים, מגמת ההחרפה בעמדות הערבים לארך זמן והחרפה בעמדות היהודים בשנים האחרונות, סקרי העמדות מאז 1976 מצביעים על המשך קיומה של תשתיות אונתא לדזקיום ערבי-יהודי בישראל", אמר. "רוב הערבים ורוב היהודים מאמנים בחברה משותפת, מקבלים את המדינה בתחום הקהה הירוק כמסגרת שבה יתקיימו יחסים ביניהם, חשים לישראל היא מקום טוב לחיות בו, מוחיבים לדמוקרטיה כמנגן להסדרת היחסים ביניהם ומסכימים שונים אזרחי הוא הבסיס לדזקיום ויעד ממלכתי חשוב".

לדבריו, "אף צד איננו רוצה לשבור את הכלים. המיעוט הערבי מושך לקשר את גורלו למדינת ישראל ונאנך לשיפור מעמדו בה. אין הוא מנטק את עצמו ממנה ומהרוב היהודי. אין הוא מудיף הויה פלסטינית על הויה הישראלית ולא נסחף להפרות חוק וסדר המוניות. גם ליהודים ולמדינה אין עניין לגרום למשבר עם המיעוט היהודי ומביבים שהוא שונה מהפלסטינים תחת הכיבוש, ישאר תמיד חלק מאוכלוסיית המדינה ואין מנוס אלא להסתדר איתו", סיכם פרופ' סמוּחה.

סקרי המדד השנתי על יהusi ערבים-יהודים בישראל נערכם החל משנת 1976. בסקר הנוכחי, שנערך בחודשים מאי-אוגוסט 2017, השתתפו 700 ערבים ו-700 יהודים מהווים מדגם מייצג של האוכלוסייה הבוגרת של כל קבוצה.

חדשנות SMS - עדכוניים מחדר החדשנות של **טען** יישורות לסלולרי שלכם.

תגיות: יהודים | ערבים ישראלים | ערבים | חיפה
חרה